

РЕШЕНИЕ

№ 1527

гр. Варна, 22.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА, V А СЪСТАВ, в публично заседание на дванадесети декември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Галина Чавдарова

Членове: Ралица Ц. Райкова
мл.с. Марина К. Симова

при участието на секретаря Мария Д. Манолова
като разгледа докладваното от мл.с. Марина К. Симова Въззивно гражданско дело № 20233100502178 по описа за 2023 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 240 от ГПК.

Подадена е молба с вх. №54449/08.08.2022 г., наименована въззивна жалба, от „ТЕРМСТРОЙ-96“ ООД, ЕИК 103135495, със седалище и адрес на управление гр. Варна, р-н. „Владислав Варненчик“, бл. 408, вх. 1, ет. 4, ап. 12, чрез адв. Л. П.-ВАК, с правно осн. чл. 240, ал. 1, т. 1 от ГПК, за отмяна на неprisъствено решение №2344/13.07.2022 г., постановено по гр.д. №16204/2021 г. на РС - Варна, 14-ти съдебен състав, с което е прието за установено, че „ТЕРМСТРОЙ-96“ ООД дължи на „ГЕКО 16“ ООД сумата от 3665 лева, представляваща главница за незаплатени трудови възнаграждения на И. И. И., чието вземане е прехвърлено на „ГЕКО 16“ ООД с договор за цесия от 05.06.2020 г., ведно със законна лихва, считано от подаване на заявлението в съда – 10.08.2021 г., до окончателното изплащане на задължението, за която сума е издадена заповед №4167/15.08.2021 г. за изпълнение на парично задължение по чл. 410 от ГПК по ч.гр.д. №11666/2021 г. на РС-Варна, 14-ти състав.

Молителят поддържа, че своевременно е оспорил исковата претенция, а именно преди приключване на първото по делото заседание, посредством адресирана до съда и получена от него молба, изпратена преди провеждането на о.с.з. от 14.06.2022 г., несъобразена от последния в нарушение на процесуалния закон. Сочи, че своевременно е посочил причината и е представил доказателства за невъзможността си да се яви в съдебното заседание, а така също с молба от 29.03.2022 г. е уведомил съда, че по делото има упълномощен процесуален представител, като е поискал книгата да се изпращат на него и да му бъде предоставена възможност за реализиране на правото му на отговор на исковата молба, които искания също не са съобразени от съда. Подчертава, че не е съобразено и депозираното пред заповедния съд възражение, като данни за оспорване на претенцията и упълномощен процесуален представител се съдържат още в него. Излага, че до момента, въпреки посочения адрес на процесуален представител, решението не е изпратено до упълномощения адвокат. С оглед изложеното намира, че в нарушение на процесуалните правила е лишен от възможността да участва в делото поради ненадлежно връчване на преписа от исковата молба, както и поради незачитане на извършените от него писмени изявления, които са равносилни на явяване в о.с.з. Навежда съображения по същество на исковата претенция, касаещи несъществуването на претендираното вземане. Намира, че производството следва да се върне на първоинстанционния съд за надлежна размяна на съдебните книги и даване възможност за отговор на ответника.

Насрещната страна по молбата – „ГЕКО 16“ ООД, изразява становище за неоснователност на последната, депозирана след предоставения от съда едноседмичен срок, изтекъл на 12.10.2023 г. Навежда съображения за наличие на предпоставките за постановяване на неприсъствено решение.

В проведеното открито съдебно заседание „ТЕРМСТРОЙ-96“ ООД, редовно призован, не се представлява, депозира становище, с което поддържа молбата си за отмяна на първоинстанционното неприсъствено решение и моли за присъждане на разноски. Насрещната страна, редовно призована, чрез процесуален представител, счита молбата за неоснователна и моли за оставянето ѝ без уважение.

Молбата е подадена в предвидения в чл. 240, ал. 1 от ГПК едномесечен

преклузивен срок, който в случая не е започнал да тече предвид липсата на връчване на препис от решението на молителя. Депозирана е от активно легитимирано лице, процесуално допустима е и отговаря на останалите съдържателни изисквания за редовност, поради което следва да се разгледа по същество.

Съдът намира жалбата за основателна, като приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Предмет на извънinstанционното производство по чл. 240 от ГПК е отмяната на постановено от районния съд решение, поради неправилно прилагане на процесуални правила, обосновали незаконосъобразно постановяване на решение по чл. 238 от ГПК.

Съгласно чл. 240, ал. 1, т. 1 от ГПК, основание за отмяна на неprisъствено решение е лишаването на страната, срещу която то е постановено, от възможността да участва в делото поради ненадлежно връчване на преписа от исковата молба или призовките за съдебното заседание. Правото на участие на едно лице в исковия процес се гарантира от разпоредбите на ГПК, обезпечаващи участието на страните в процеса и възможността за упражняване на процесуалните им права в рамките на осъществяваната защита като ищец или ответник по делото. Нарушенията на правилата от тази категория, дължащи се на процесуалното поведение на съда и довели до лишаване или ограничаване правото на участие и на защита на страната в процеса, са релевантни за фактическия състав на основанието по чл. 240, ал. 1, т. 1 от ГПК, каквото нарушение се твърди в настоящия случай от молителя.

С оглед изложените в молбата доводи, съществото на спора се съсредоточава върху въпроса дали преписът от исковата молба е следвало да се връчи на адреса на упълномощения по делото адвокат на ответника, съответно лишен ли е последният от участие в делото в нарушение на процесуалните правила поради ненадлежно връчване на преписа от исковата молба.

Видно от ч.гр.д №11666/2021 г. по описа на ВРС е че след като е постъпило заявление за издаване на заповед за изпълнение по чл. 410 от ГПК, депозирано от „ГЕКО 16“ ООД срещу „ТЕРМСТРОЙ-96“ ООД, за сумата от 3665 лева, представляваща главница за незаплатени трудови възнаграждения

на И. И. И., чието вземане е прехвърлено на „ГЕКО 16“ ООД с договор за цесия от 05.06.2020 г., ведно със законна лихва, считано от подаване на заявлението в съда – 10.08.2021 г. до окончателното изплащане на задължението, заповедният съд е издал заповед, срещу която от „ТЕРМСТРОЙ-96“ ООД, в законоустановения срок, е постъпило възражение по чл. 414 от ГПК.

Възражението е подадено чрез адв. Л. П., с посочен съдебен адрес на кантора гр. Варна, бул. „Вл. Варненчик“ № 81. Към него е приложено и пълномощно, видно от което е че ответникът изрично е упълномощил адв. Л. П. да го представлява и защитава по ч.гр.д № 11666/2021 г. по описа на ВРС с всички права по чл. 34 от ГПК, като изрично се предвижда и право за пълномощника да подава и получава документи, призовки и др. съобщения.

По повод постъпилото възражение и след дадени от заповедния съд указания заявителят е депозирал искова молба за процесното вземане по реда на чл. 422 от ГПК.

Районният съд е разпоредил на ответника да се връчи препис от последната, като съобщението е изпратено на адреса на „ТЕРМСТРОЙ-96“ ООД, вписан в търговския регистър, а именно на адрес в ***. След неуспешно връчване съдът е разпоредил да се залепи уведомление по чл. 47 от ГПК на този адрес, след което и след изтичане на срока за получаване на книжата от канцеларията на съда, последният е приел връчването за редовно, като срокът за отговор е изтекъл на 12.03.2022 г.

На 29.03.2022 г. е постъпила молба от ответника, чрез адв. Л. П., с искане всички книжа по делото да се връчват на адреса на адвоката. Съдът е разпоредил връчването на всички съобщения да е на този адрес, след което е насрочил делото в о.с.з, като е докладвал липса на постъпил отговор в срока по чл. 131 от ГПК и е изпратил призовка до съдебния адрес на адвоката за явяване в о.с.з. Преди съдебното заседание ответната страна депозира молба-становище, в която заявява, че не е връчен препис от исковата молба на посочения съдебен адрес и намира за необходимо да се извърши процедурата по чл. 131 от ГПК, като в тази връзка счита доклада на съда за неправилен и се противопоставя последният да бъде приет за окончателен. Навежда и оплаквания по същество на претенцията и оспорвания на представените доказателства.

В съдебно заседание РС-Варна е докладвал депозираната молба-становище. Приел е че с оглед разпоредбата на чл. 50 от ГПК исковата молба е редовно връчена на ответника, като едва след срока за отговор адв. Л. П. е представил пълномощно по делото, като е помолил всички книжа и съобщения до ответника да се връчват на него, поради което и съдът не е имал задължение за връчване на адвоката преди този момент. По тези съображения оставил искането на ответника за повторно връчване на исковата молба за отговор без уважение като неоснователно. След нарочно искане от ищцовата страна постановил неприсъствено решение, като счел, че всички предпоставки на чл. 238, ал. 1 от ГПК са налице.

При тези фактически констатации, ВОС приема, че молителят/ответник в производството пред ВРС действително е бил лишен от възможност да участва в делото поради ненадлежно връчване на преписа на исковата молба.

Данни за упълномощен процесуален представител се съдържат още в заповедното производство, където възражението срещу заповедта е подадено чрез адв. Л. П., с посочен съдебен адрес, и приложено пълномощно, в което изрично е предвидено и правото на пълномощника да подава и получава документи, призовки и др. съобщения от името на упълномощителя. Тези данни съдът е следвало да съобрази при връчването на препис от исковата молба. Това е така, тъй като процесуалните последици от предявяването на иска по чл. 422 от ГПК настъпват, считано от момента на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение, поради което и посочването на адрес на ответника във възражението по чл. 414 от ГПК следва да се приеме за направено по време на висящността на процеса (т. 11г от ТР № 4/2013 г. на ОСГТК на ВКС). Поради това и не би могло да се сподели становището на първоинстанционния съд, че пълномощното за проц. представител е представено пред съда едва след изтичане на срока за отговор и липсва задължение за връчване на посочения съдебен адрес.

При това положение по отношение на връчването на книгата по делото приложение следва да намери разпоредбата на чл. 39 от ГПК, която гласи, че когато страната има пълномощник по делото, връчването следва да се извършва на него, което съгласно правилото на чл. 45 от ГПК има значение на лично връчване. В тази връзка и съдебната практика приема, че при наличие на упълномощен представител съдът е длъжен да изпраща

призовките/съобщенията на него съгласно чл. 39, ал. 1 от ГПК, а не на адреса на страната. Това се отнася и за връчването по реда на чл. 50 от ГПК на търговци и юридически лица по вписания в ТР адрес, което връчване, при наличие на надлежно упълномощен по делото пълномощник, би било редовно само ако съобщението е връчено лично на законния представител на дружеството, какъвто настоящият случай не е, доколкото връчването е извършено чрез залепване на уведомление по реда на чл. 47 от ГПК, което не би могло да замести личното такова. Поради това и връчването на исковата молба в случая е нередовно (Определение № 137/14.03.2016 г. по ч.т.д. № 45/2016 г. на ВКС; Определение № 277/01.07.2016 г. по ч.т.д. № 1354/2016 г. на ВКС).

По този начин, като не е извършил връчване на надлежно упълномощения по делото процесуален представител, съдът е постановил акт по същество без да осигури възможност на страната да вземе участие в производството и така е допуснал съществено нарушение на процесуалните правила, поради което и делото следва да се върне на РС-Варна за ново разглеждане от друг съдебен състав за обезпечаване надлежното участие на страните в състезателно производство.

С оглед изхода на делото и на осн. чл. 78, ал. 1 от ГПК, молителят има право на разноси, като в случая се претендира единствено внесената държавна такса, за което е приложено платежно нареждане по делото. При тези съображения дължимите за производството разноси са в размер на 73.30 лева и следва да се присъдят на молителя.

Мотивиран от изложеното, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 2344/13.07.2022 г., постановено по гр.д. №16204/2021г. на РС-Варна, 14-ти състав, за приемане за установено в отношенията между страните, че ТЕРМСТРОЙ-96“ ООД дължи на „ГЕКО 16“ ООД сумата от 3665 лева, представляваща главница за незаплатени трудови възнаграждения на И. И. И., чието вземане е прехвърлено на „ГЕКО 16“ ООД с договор за цесия от 05.06.2020 г., ведно със законна лихва, считано от подаване на заявлението в съда – 10.08.2021 г., до окончателното изплащане

на задължението, за която сума е издадена заповед №4167/15.08.2021 г. за изпълнение на парично задължение по чл. 410 от ГПК по ч.гр.д. №11666/2021 г. на РС-Варна, 14-ти състав, на осн. чл. 240, ал. 1, т. 1 от ГПК.

ВРЪЩА делото на Районен съд – Варна за ново разглеждане от друг съдебен състав.

ОСЪЖДА „ГЕКО 16“ ООД, ЕИК 204011569, гр. Девня, Промислена зона 20482.505.16, ДА ЗАПЛАТИ на „ТЕРМСТРОЙ-96“ ООД, ЕИК 103135495, гр. Варна, р-н. „Владислав Варненчик“, бл. 408, вх. 1, ет. 4, ап. 12, сумата от 73.30 лева – съдебно-деловодни разноски за производството пред ВОС, на осн. чл. 78, ал. 1 от ГПК.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____